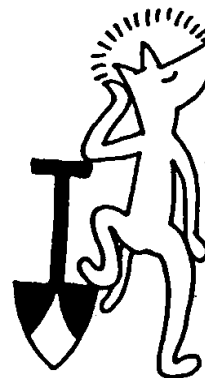

OBSAH

Zprávy z provincie	1
Setkání české dominikánské rodiny	4
Dominikáni v ČR a internet	6
Prosby o modlitby	8
Dvě slavnosti ve znojenském klášteře	9
S. M. Kateřina Alžběta Baková OP	10
Laická sdružení sv. Dominika	11
Nekrologium	13
Marie Křížová OP	13
Josef Adámek OP	14
T. Brichtová OP: Také jedno jubileum	16
List Jana Pavla II. poutníkům do Jablonného v P.	18
Ch. Schönborn OP: Kázání v Jablonném v P.	19
G. Anderson OP: Pilíře dominikánského života	22

OPUSCULUM

Měsíčník České dominikánské rodiny

Vydává Kazatelské středisko

České dominikánské provincie

Adresa redakce:

Dagmar Ester Kopecká

Na Zlíchově 221/8, 152 00 Praha 5

tel./fax: 02/515 546 69; e-mail: ester@op.cz

č. účtu: 122918389/0800 (ČS) var. symbol 332

Roční předplatné (11 čísel) včetně poštovného je 195 Kč.

Uzávěrka dalšího čísla: 20. 6. 2002

KALENDÁŘ AKCÍ ČESKÉ DOMINIKÁNSKÉ RODINY

- 21. 9. 2002** setkání Rady vyšších představených OP
11. - 13. 10. 2002 setkání formátorů LSSD
9. 11. 2002 setkání české dominikánské rodiny

KALENDÁŘ PROVINCIÁLA

1. 6. Uherský Brod
 2. 6. Brno
 10. - 14. 6. Święta Anna – mezinárodní setkání mnišek
 17. - 19. 6. Praha – konventní rekolekce
 22. - 15. 6. Olomouc – pohovor s kandidáty (přijetí do noviciátu), provinční rada
 30. 6. - 3. 7. Fribourg, Rickenbach – návštěva o. Benedikta Mohelníka a o. Vladimíra Koudelky

PRAŽSKÝ KONVENT

modlitební společenství – každou středu od 19.45 hod. v sakristii

úklid kostela sv. Jiljí – každý čtvrtek od 7.30 hod. UVÍTÁME NOVÉ POMOČNÍKY

Oázy – pondělí v 16.30, úterý v 17.00, středa v 16.30 hod. v malé hovorně

Schola Dominicana – zkouška každý čtvrtek po mši sv. (tj. v 19.10)

Přednášky

Mons. Dominik Duka OP: Výklad knihy Sirachovec podle JB

25. 6. v 19.45 v kapli sv. Zdislavy

J. Fuchs: Kritické dějiny moderní filosofie každé úterý ve 20 hod. a čtvrtek v 17 hod. ve velké hovorně (čtvrteční téma je shodné s úterním)

OLIVA**knihkupectví a galerie**

nejúplnější produkce literatury a časopisů z oblasti křesťanství, judaica, pravoslaví.
 knihy z oblasti historie a filozofie
 malá prodejní galerie dřevěných plastik a obrazů.

Adresa: Jilská 7, 110 00 Praha 1

Otevřeno: po-pá 10-18 hod.

Tel. 0606/657 544

E-mail: knihy-oliva@quick.cz

Internetové knihkupectví:

<http://web.quick.cz/knihy-oliva>

Těšíme se na Vaši návštěvu a objednávky!

PLZEŇSKÝ KONVENT

Přednášky (ve spol. sále od 19.15 hod.)

Kritické dějiny novověké filosofie – první a třetí středa (5. a 19. 6.) – Jiří Fuchs
Duchovní život – každý čtvrtek od 19.15 (PEC) – P. Cyprián OP

úklid kostela – každý čtvrtek po ranní mši

schůzky farní charity – každé úterý od 17.00 ve farním sále

adorace – každý pátek po nešporách v zimní kapli cca 19.00 - 21.00

ve 20.00 dominikánský latinský kompletář

Zahrada – zájmy, hry a další aktivity, v pátek od 15.00, zahájení ve farním sále, vede P. Pavel OP, 28. 6. poslední Zahrada a táborák na ukončení školního roku

kolokvium mládeže – každý čtvrtek od 16.00 v PECi, vede P. Vojtěch OP

Dny víry 1. – 2. 6.

mše sv. za dominikánskou rodinu, přátele a dobrodince Řádu i farnosti – 2. sobota (8. 6.) od 8.00 v zimní kapli

Dny farnosti – 15. a 16. 6.

Galerie Oliva, Jilská 7

Praha 1 - Staré Město

Vás srdečně zve na výstavu, která se koná v rámci projektu „Dotyky cest“

4. 6. - 30. 6. 2002

BOHUSLAV REYNEK

grafika

VÁCLAV DYNTAR

keramika

Výstava bude zahájena vernisáží

v úterý 4. června 2002

v 18 hodin

hudební a recitační doprovod

Pavla Šuranská – flétna

Pavel Sláma – kytara

galerie otevřena Po-Pá 10-18 hod.

SO, Ne 13-18 hod.

JUBILEA BRATŘÍ A SESTER

7. 6.	Fr. Ambrož Svatoš	89. narozeniny
8. 6.	Fr. Rajmund Tretera	62. narozeniny
15. 6.	Fr. Ignác Bürgl	36. narozeniny
15. 6.	Fr. Piotr Krysztofiak	36. narozeniny
15. 6.	Fr. Romuald Rob	28. narozeniny
18. 6.	Fr. Damián Němec	42. narozeniny
22. 6.	Fr. Prokop Bahník	20. výročí kněžského svěcení
26. 6.	Fr. Augustin Prokop	25. výročí kněžského svěcení
27. 6.	Fr. Mannes Šimák	10. výročí kněžského svěcení
28. 6.	Fr. Pavel Mayer	10. výročí kněžského svěcení
28. 6.	Fr. Metoděj Kočí	10. výročí kněžského svěcení
29. 6.	Fr. Bernard Kadlec	55. výročí kněžského svěcení
29. 6.	Fr. Lukáš Hušek	31. narozeniny
30. 6.	Fr. Alvarez Kodeda	41. narozeniny

Blahopřejeme a vyprošujeme požehnaný a radostiplný život ve službě Pánu.

Oslavy 750. výročí úmrtí sv. Zdislavy (1220-1252) v Jablonném v Podještědí

Poutní sezóna začíná 1. května a končí Růžencovou slavností 6. října. V tomto období jsou pravidelné bohoslužby v pracovní dny v 18 hodin a v soboty, neděle a státem uznané svátky v 9.30 a 11.00 hodin. Každou první neděli v měsíci v 11 hodin je mše sv. v německém jazyce.

Plánované akce na měsíc červen:

sobota 1. června

Pout' mládeže

11.00 organizuje Centrum pro mládež Litoměřice doprovodné akce na Lemberku

neděle 2. června

Pout' mládeže

9.30 celebruje P. M. Šimáček, biskupský vikář

sobota 8. června

Pout' České katolické charity

11.00 celebruje P. Ing. Mišoslav Fiala OPraem.

sobota 15. června

Pout' řeholních sester

11.00

neděle 30. června

Pout' k „Perle české šlechty“

11.00 celebruje Mons. František Lobkowitz

KAZATELSKÉ STŘEDISKO ČDP

na vědomost dává,
že se v týdnu 29. června – 6. července 2002
(dá-li Pán) uskuteční

DOMINIKÁNSKÁ MISIE

v

OKROUHLÉM HRADIŠTI a okolí

Půjde o novou snahu oslovit nevěřící, či jinak věřící, a pozvat je k životu s Pánem v jeho Církvi. Misie bude probíhat v kraji, kterým již před rokem prošli dva dominikáni s tímtož cílem.

Všichni, kdo byste se chtěli připojit, či jakkoliv jinak pomoci, obračejte se, prosím, na fr. P.

Pavla Mayera OP

(tel. 019/7241660; 0602/858800; e-mail:

plzen@op.cz)

Sraz misionářů je během soboty 29. června 2002 na faře (u kostela sv. Jana Křtitele) v Okrouhlém Hradišti u Konstantinových Lázní.

PROSÍME VŠECHNY, ZVLÁŠTĚ NAŠE MNIŠKY, O MODLITBY

-ks-

ČESKÁ DOMINIKÁNSKÁ PROVINCE

Husova 8, 110 00 Praha 1, Česká republika; IČO 408 379
tel./fax/zázn.: 02 - 24 21 96 85; e-mail: provincialop@volny.cz

21. května 2002

Milí bratři, milé sestry.

Víte, že předpokladem dobrého rodinného života je vzájemné poznávání se, naslouchání druhému, vůle ke spolupráci a láska, která nezůstává ve slovech, ale uskutečňuje se činem. Toto vše platí i pro rodinu řeholní. Proto jsou také důležitá setkání na různých úrovních, včetně setkání provinčního.

Rád bych Vás tímto pozval na podzimní setkání dominikánské rodiny v naší vlasti. Bude se konat v sobotu 9. 11. 2002 v Hradci Králové. Na začátku (v 9⁰⁰ hod.) budeme slavít Eucharistii v katedrále Svatého Ducha. Další program se uskuteční v Novém Adalbertinu. Podrobnosti o setkání budou zveřejňovány v našem OPusculu.

Těším se na setkání s Vámi

fr. Alvarez Kodeda OP
provinciál

SETKÁNÍ DOMINIKÁNSKÉ RODINY NAŠÍ PROVINCE ❖ 9. 11. 2002 Hradec Králové

PŘEDBĚŽNÝ PROGRAM

- 8.30 růženc v katedrále Svatého Ducha
9.00 mše svatá v katedrále Svatého Ducha
další program v Novém Adalbertinu
po mši sv. obcerstvení
- 11.00 úvodní slovo fra Alvarezze Kodedy OP
přednáška
- 12.00 Anděl Páně, sexta
12.15 dominikánská rodina (představení jednotlivých společenství, případně aktivit)
13.15 společný oběd
14.15 práce ve skupinách
- 1) Svatá Zdislava, matka rodin (úcta k životu, služba nemocným, rodinný život, ...)
 - 2) Apoštolát v médiích (internet, studio Veritas, ...)
 - 3) Práce s mládeží, apoštolát ve školství
 - 4) Dominikánská misie („ad gentes“, večerní evangelizační škola, ...)
 - 5) Formace, modlitba
- případně další podle zájmu
- 16.15 seznámení s výsledky práce jednotlivých skupin
17.15 závěrečné slovo fra Dominika Duky OP
17.30 večerní chvály, loretánské litanie

možnost noclehu: zájemci o zajištění noclehu z pátku na sobotu nebo ze soboty na neděli ať se obrátí na sestru Dominiku (kontakt níže)

ranní útočiště: pro účastníky setkání, kteří přijedou v sobotu brzo ráno, bude k dispozici místnost a sociální zařízení; zájemci necht' se hlásit na vrátnici

hlídání dětí: bude zajištěno po celou dobu programu vyjma mše sv. a oběda; kdo by se chtěl podílet na této službě či přispět finančně na její zajištění, ať se obrátí na sestru Ditu Zdislavu Harákovou (Smetanova 88, 583 01 Chotěboř, tel.: 0453/601 304, mobil: 0737/986 652, e-mail: dita@op.cz) do 30. 9. 2002

ministrování: zájemci o ministrování při mši sv. ať se obrátí na sestru Dominiku do 30. 9. 2002; nácvik bude zahájen v 8.00 v katedrále

texty pro společnou modlitbu budou k dispozici

hledá se fotograf: hlase se prosím u sestry Dominiky

návrhy dalších témat pro práci skupin můžete zasílat sestře Ester (viz adresa redakce) do 30. 9. 2002

přihlášky na setkání zašlete do 20. 10. 2002 sestře Dominice:

s. Jana Dominika Bohušová, Velké nám. 35, 500 01 Hradec Králové
tel.: 049/551 33 29, e-mail: dominika@diecezezhk.cz

DOMINIKÁNI V ČR A INTERNET

Internet je v současné době nezanedbatelným způsobem komunikace mezi lidmi, a tedy i *prostředkem apoštolátu*. Tato skutečnost, ba přímo výzva, se objevuje jak v církevních dokumentech a vyjádřeních jejích představitelů, tak i v aktech generálních kapitul našeho řádu. I u nás již nějaký čas existují různé stránky více nebo méně svázané s dominikánskou rodinou a s aktivitami jejich členů. Snaha dát nový impuls a jednotu těmto prezentacím a potřeba širší spolupráce vyústila v setkání neformální pracovní skupiny v Plzni na svátek sv. Kateřiny 29. 4. 2002. Tohoto setkání se zúčastnili fr. Pavel Mayer, fr. Cyprián Suchánek, Jan Jáchym Beneš, Radim R. Ucháč a Vojtěch Albert Borek. Jeden z iniciátorů a správce některých existujících www stránek Martin Rosenbaum se bohužel musel omluvit. Přítomní ocenili nemalé úsilí, náklady a prostředky, jež věnují bratři a sestry již existujícím internetovým prezentacím a shodli se na několika základních bodech, které by měly určit směr další práce.

A) Základní principy

1. Je potřeba *zavést určitý řád a jednotu* do způsobů prezentace (struktura a vzhled stránek), které usnadní vyhledávání informací. Přitom je ale nutno *zachovat odpovídající rozmanitost a pestrost* a vyvarovat se zbytečných a neodůvodněných zásahů do již existujících www stránek, zvláště pokud se jedná o zavedenou formu prezentace konkrétní skupiny, aktivity apod. Takové stránky je možné začlenit do připravované struktury např. formou odkazů. Rovněž je nutné, aby stávající stránky věnované dominikánům, i přes více či méně objektivní nedostatky, zůstaly funkční a aktuální do doby, než budou nahrazeny jinými.

2. *Obsah stránek* je důležitější než zvolené technické řešení (např. databáze), které by ovšem mělo co nejvíce usnadnit přístup pro „čtenáře“ stránek na straně jedné, a na straně druhé umožnit aktualizaci obsahu způsobem, jenž nevyžaduje po přispívajícím odborné znalosti (např. HTML) či mimořádné technické vybavení.

3. Prezentace na Internetu mají dvě, resp. tři *cílové skupiny*: dominikánská rodina a věřící i nevěřící uživatelé Internetu. Tomu musí být podřízen obsah, způsob a forma sdělení.

4. Technické řešení a jednotná struktura by měly umožnit *snadný a autorizovaný přístup* k informacím (vybrané informace jsou přístupné pouze vybrané skupině – dominikánská rodina, klášter, konvent, sdružení ap.) a přitom je nutno zachovat maximální míru bezpečnosti a vyloučit možnost jejich zneužití.

B) Obsah internetových stránek

S ohledem na výše zmiňované cílové skupiny je možné rozdělit informace na tři základní oblasti:

1. *informace o dominikánské rodině* – stručné dějiny a poslání řádu, jednotlivé větve řádu a součásti dominikánské rodiny, informace o komunitách, konventech (adresy, telefony, představení, příp. asignovaní bratři, spravované farnosti atd.), provinční katalog, seznam MS LSsD a kontakt na představené, asistenti MS apod.
2. *aktivity řádu a jeho členů* – včetně odkazů na existující a funkční stránky (viz výše)
3. *kázání a služba* (věřícím i nevěřícím) – liturgický kalendář a texty, homilie, apologetika, přednášky, pozvánky na různé akce atd.

C) Společné dílo

Protože internetová prezentace naší provincie není záležitostí jen úzké skupiny nadšenců, ale celé dominikánské rodiny, obracíme se na všechny především s prosbou o modlitby. Dále prosíme bratry a sestry, kteří se chtějí a mohou na této činnosti podílet, aby se s námi spojili, a ty ostatní, aby nám poslali své zamyšlení a odpovědi na následující otázky:

1. *Co by mělo být na internetových stránkách dominikánů v ČR?*
2. *Mohu přispět nějakým konkrétním způsobem – občasné příspěvky, pravidelné rubriky, jednorázová výpomoc (jaká) apod. ?*

Příští setkání, na kterém bychom měli hovořit již o struktuře, obsahu a podobě stránek je předběžně domluveno na 12. 6. Proto uvítáme, pokud nám své náměty a připomínky pošlete co nejdříve. Pokud přijdou později, nevadí, budeme se jimi zabývat na některém dalším setkání.

Zároveň bychom vás chtěli požádat, pokud provozujete vlastní stránky nebo víte o stránkách, které souvisí s dominikánskou rodinou a myslíte si, že bychom je měli uvést mezi odkazy, pošlete nám adresu, případně i návrh, kam odkaz zařadit.

fr. Cyprián Suchánek
Jan J. Beneš

Kontaktní adresa: Jan Beneš, nám. Chuchelských bojovníků 11/5, 159 00 Praha 5
e-mail: jachym@op.cz, benes@gw.czso.cz

Seznam www adres na serveru op.cz

- www.op.cz – hlavní stránka dominikánů v ČR (*spravuje Martin Rosenbaum*)
- kongregace.op.cz - Kongregace sester dominikánek (*MR*)
- rozjimavesestry.op.cz - Rozjímavé sestry sv. Dominika (*MR*)
- laici.op.cz - Sdružení laiků sv. Dominika (*MR*)
- kds.op.cz - Katolický domov studujících, Praha (*MR*)
- krystal.op.cz - Nakladatelství Krystal OP s.r.o. (*Jiří Kopecký*)
- oliva.op.cz - knihkupectví Oliva v Pražském klášteře (*JK*)
- apologie.op.cz - apologetický server (*fr. Pavel Mayer OP*)
- misie.op.cz - stránky o dominikánských misích – rozpracováno (*MR*)
- plzen.op.cz - Klášter dominikánů Plzeň (*fr. Cyprián Suchánek OP*)

PROSBY O MODLITBY

- ❖ za naše představené a za Boží pomoc pro všechna důležitá rozhodnutí
- ❖ za otce Vladimíra Koudelku OP, za jeho zdraví; aby ho Pán zachoval a on dále mohl rozdávat z bohatství svého srdce
- ❖ za apoštolské působení v médiích, především na internetu
- ❖ za dominikánskou misii v Okrouhlém Hradišti
- ❖ za projekt křesťanského knihkupectví OLIVA
- ❖ za časopis Amen
- ❖ za rozhojnění vzájemného porozumění a bratrské lásky
- ❖ za nemocné členy dominikánské rodiny
- ❖ za vážně nemocného syna jedné naší sestry z LSSD

HNUTÍ PRO ŽIVOT ČR – Modlitby za nenarozené děti

Zveme všechny lidi dobré vůle ke společné modlitbě růžence a proseb za nenarozené děti, těhotné maminky, zdravotnický personál a jiné potřeby. Scházíme se pravidelně každý první a třetí čtvrtek v měsíci od sedmi hodin ráno před porodnicí U Apolináře v ulici Ke Karlovu na Praze 2.

Data příštích modlitebních setkání: 6. 6., 20. 6., 4. 7., 18. 7., 1. 8., 15. 8. 2002
Pán Bůh zaplať všem, kteří jsou s námi spojeni v modlitbě.

Hnutí Pro život ČR, Hlubočepská 85/64, 152 00 Praha 5
tel.: 0603-976231, e-mail: info@prolife.cz, <http://prolife.cz>

DVĚ SLAVNOSTI VE ZNOJEMSKÉM KLÁŠTEŘE SVATÉHO KŘÍŽE

Je máj, měsíc Mariin.

V kostele svatého Kříže se koná veliká slavnost. Dvě mladé sestry v bílém řádovém rouchu přistupují k oltáři, aby se doživotně zasvětily Snoubenci panen. Zvučně pronášejí své:

USQUE AD MORTEM.

Až do smrti.

Až k smrti.

Je zářivý den, příroda tone v květech, v očích šťastných snoubenek je nebe. I otec biskup Vojtěch se blaženě usmívá, když kráčí ve vstupním procesí za dlouhou řadou koncelebrantů přeplněným chrámem.

Málokdo ví, že právě v té chvíli, kdy dvě velkodušné bytosti nastupují definitivně svou životní dráhu modlitby a oběti, o dvě patra výš jiný život dohasíná. Životní dráha jiné hrdinné duše – dlouholeté převorky matky Kateřiny – končí. Ale nezhasíná její panenská lampa, se kterou čeká na svého Ženicha. Naopak, hoří ještě mocnějším plamenem. Je to celoživotní štafeta, kterou teď matka předává nedotčenou svým dvěma dcerám, svým nástupkyním na cestě kříže a lásky. Její pokojná, lehce se usmívající tvář jako by říkala: „Dobrý boj jsem bojovala, teď mě čeká věnec spravedlnosti.“

A tak za dva týdny vidí náš kostel novou slavnost. Vyprovází – v čele s biskupem-dominikánem Dominikem Dukou – tu, která udělala místo novému pokolení a sama jde zaujmout své křeslo v nebeském království.

Mnoho jejích přátel a duchovních dětí ji oplakává. Ale ona jim říká: „Neplačte nade mnou, vždyť mám to, po čem jsem toužila, mám Toho, kterého jsem celým srdcem milovala a po celý život ho hledala!“

Pamatujte na nás, matko Kateřino, ať i my dojdeme tam, kde na nás čekáte, a s námi všichni, které nám Bůh svěřil!

Terezie Brichtová, O.P.

*Jestliže jsme srostli s Kristem tím,
že jsme mu podobni v jeho smrti,
budeme mu tak podobni
i v jeho zmrtvýchvstání. Aleluja. (Řím 6, 5)*

Dne 16. května 2002 v měsíci Panny Marie,

kteřou po ztrátě své maminky v útlém dětství přijala za svou Matku a kteřou po celý svůj život uctívala ustavičnou modlitbou svatého růžence, byla pozvána do nebeského domova
naše milovaná matka

S. M. Kateřina Alžběta Baková OP.

Narodila se 9. listopadu 1906 v Hencovciach u Vranova nad Topľou na východním Slovensku.

V roce 1923 vedena svými rodnými sestrami, dominikánskými terciářkami, se rozhodla vstoupit do Kongregace sester dominikánek bl. Zdislavy v Košicích, kde si vykonala první rok kandidatury. Další období kandidatury prožila v Praze a v roce 1925 měla obláčku v Olomouci-Řepčíně, při níž přijala jméno sestra Marie Sidonie. Příští rok na svátek sv. Augustina 28. srpna 1926 složila první svaté sliby a dlouhá léta zastávala pozeňnanou službu vrátné. Pro svou svědomitost byla představenými oceňována, otcové, kteří do ústavu docházeli, si jí vážili a všechny žákyně a chovanky ji milovaly.

Když rozpoznala ve svém nitru kontemplativní povolání, přestoupila 11. srpna 1946 do právě zakládaného kláštera mnišek Kazatelského řádu, který tehdy přechodně sídlil ve Velkém Březně v západních Čechách. Své slavní sliby složila 30. dubna 1948 již v Ústí nad Labem, kam se komunita po svém kanonickém zřízení přestěhovala. Hned byla jmenována novicmistrovou.

28. srpna 1950 byla zvolena převorkou. Již po měsíci se musela se svou řeholní rodinou stěhovat do soustředovacího kláštera. Vystřídala Bohosudov, Broumov, Osek u Duchcova, Moravec. Po celých čtyřicet let pak řídila naši řeholní rodinu s moudrou pevností jako duše plná záře, plná síly, všechna, mnohdy těžká období, byla bezpečným ukazatelem našich cest. Svou stále se rozdávací láskou si získávala sympatie každého, kdo se s ní setkal.

Jako její duchovní závěť bychom mohli uvést slova svaté Kateřiny Sienské, jejíž věrnou následovnicí se vždy snažila být: „**Víc vám neřeknu. Zůstávejte ve svatém a sladkém milování Boha. Milujte se, milujte se vespolek.**“

Pohřeb se konal 24. května 2002 z kostela sv. Kříže ve Znojmě.

*Mnišky Kazatelského řádu z kláštera sv. Kříže ve Znojmě
a příbuzní*

LAICKÁ SDRUŽENÍ SV. DOMINIKA

ZASEDÁNÍ PROVINČNÍ RADY

20. 4. 2002 se v Praze konalo zasedání provinční rady Laických sdružení sv. Dominika, jehož úkolem byla především volba provinčního moderátora a ekonoma a schválení programu formace na další období. Provinčním moderátorem byla zvolena sestra Dagmar Ester Kopecká, ekonomem sestra Jitka Terezie Andresová. Sociem provinčního moderátora byl ustanoven bratr Jan Jáchym Beneš, asistentem pro formaci sestra Eva Imelda Fuchsová.

Program formace, který byl vypracován před třemi lety a schválen na zkušební období, byl po zapracování několika drobných úprav schválen a bude předložen ke schválení provinciálovi.

Dne 30. 4. 2002 potvrdil volbu provinčního moderátora provinciál fr. Alvarez Kodeda OP.

Zápis ze zasedání rady bude zaslán členům rady s příštím číslem OPuscula a pro další zájemce bude k dispozici u provinčního moderátora.

ZPRÁVY Z MÍSTNÍCH SDRUŽENÍ

MS BRNO *(představený Ladislav Tarsicius Malinka)*

Už jste jistě četli nebo slyšeli z médií, že na svátek sv. Vojtěcha zemřel ve věku 88 let bratr Josef Jeroným Adámek, význačná postava našeho disentu. Byl znám jako vydavatel samizdatových tisků LOGOS, což vedlo v roce 1979 k jeho uvěznění. To mu však nezabránilo v další akci. V roce 1988 spolupracoval s Augustinem Navrátilem na nezapomenutelné petici o 31 bodech. 28. října 1999 byl prezidentem republiky vyznamenán medailí za zásluhy o Českou republiku.

Méně se o něm ví jako o neúnavném bojovníkovi za právo na život nechtěných dětí; sám byl vzorným otcem 12 dětí. Ale nikde se nemluví o tom, že u něho zvítězila před více než 60 lety dominikánská idea šířená v Brně otcem Braitem, ostatně byl jeho průvodcem i při jeho poslední cestě do Brna, těsně před smrtí v roce 1961.

Pro našeho bratra Jeronýma existoval jedině třetí řád, slovo laik neměl rád a pocíťoval je jako ponižující. Byl členem aktivním a iniciativním, nikdy se neohlížel na sebe a neústupně šel za tím, co přijal za správné. Jeho věrná společnice v manželství i v III. řádu ho předešla o půldruhého roku. Dnes jsou už zase spolu, „bez ní mu na zemi bylo příliš smutno“, napsaly jeho děti v parte.

Pro nás zůstane živý jako příklad člověka tělesnou konstrukcí slabého, ale duchem silného a neporazitelného. Kdykoli budeme zpívat píseň „Blíž k tobě, Bože můj“, vzpomeneme si na něho. Byla to jeho posila v kriminále.

sestra Miroslava Terezie Ludvíková

Na svátek sv. Kateřiny Sienské 29. 4. 2002 se v kostele sv. Michala v Brně konala slavná mešní liturgie, při níž dvě sestry z Vyškova složily slavné sliby. Byla to Františka Magdalena Hromčíková a Vlasta Alžběta Vágnerová a současně měl obláčku Karel Vágner také z Vyškova, který přijal řádové jméno Petr Veronský. Protože dojíždění z Vyškova do Brna je náročné, přislíbil otec provinciál fr. Alvarez, že ve Vyškově zřídí samostatné společenství, jakmile se podaří zajistit řádového asistenta.

Tarsicius

MS JILEMNICE *(představený Bedřich Petr Jiří Šimůnek)*

Od svého vzniku v září minulého roku se snažíme pravidelně scházet. Dvakrát už jsme se sešli k slavení společných nešpor s františkánskými terciáři. Zároveň omlouváme svého formátora fr. Valentina Laburdu pro neúčast na Přimdě, protože, pověřen správou dvou farností, nesehnal za sebe náhradu. Prosíme o modlitbu za rozhojnění vzájemného porozumění a bratrské lásky.

MS NOVÉ MĚSTO N. METUJÍ *(představený Pavel Novák)*

Dne 5. 5. 2002 byla novicmistrem našeho sdružení jmenována sestra Pavlína Kateřina Neumannová. Vyprošujeme jí pro její službu Boží požehnání.

MS PLZEŇ *(představená Ladislava Kateřina Hyláková)*

Dne 7. 10. 2001 složili 3 členové našeho sdružení časný slib života podle stanov LSsD. Dne 27. 4. 2002 složil fr. Šimon Krůta časný slib na dva roky.

3. PRAŽSKÉ SDRUŽENÍ *(představená Hana Markéta Váňová)*

Zveme Vás na pravidelná setkání, která se konají vždy jednou měsíčně v klášteře u sv. Jiljí na téma „Dominikánští svatí“: 18.30 mše svatá, 19.15 nešpory, 20.00 setkání v hovorně kláštera; 10. 6. Sv. Petr a Pavel („Vade et praedica“)

5. PRAŽSKÉ SDRUŽENÍ *(představená Dagmar Ester Kopecká)*

Pravidelná setkání: 6. 6. Barbora Markéta, 20. 6. Leona Silvie

NEKROLOGIUM

8. června 1982

zemřel tragicky, sražen autem z kola, **P. PhDr. Atanáš Šnobl**. Narodil se 3. prosince 1916 v Třeboni, sliby složil 13. listopadu 1939 v Olomouci, kněžské svěcení přijal 2. června 1944 v Olomouci. Studoval na Karlově univerzitě v Praze, kde dosáhl doktorátu filosofie. Krátce pak působil v Olomouci. V roce 1950 byl internován v Želivě. Po propuštění pracoval v civilním zaměstnání a uchýlil se ke své vdané sestře do Poběžovic u Domažlic. Zde je i pohřben. Ať odpočívá v pokoji.

12. června 1997

zemřel na Moravci **Fr. Augustin Antonín Bůžek**. Narodil se 20. června 1912 v Landsberguferu u Vratislavi. Mládí prožíval v Čenkovicích ve východních Čechách. Vstoupil do dominikánského řádu v Olomouci jako bratr laik, kde složil řádové sliby 1. ledna 1936. Byl přeložen do konventu sv. Jiljí v Praze a pak do konventu Panny Marie Růžencové v Plzni. Obětavě vypomáhal v údržbě kláštera a kostela až do roku 1950, kdy byl s ostatními řeholníky násilně odvezen do koncentračního kláštera v Broumově. Po propuštění pracoval jako tovární dělník ve východních Čechách. Vyčerpán fyzicky i psychicky byl přijat do Charitního domova na Moravci. Pohřben je ve Znojmě. Ať odpočívá v pokoji.

Marie Křížová OP

18. 4. 2002 zemřela v kanadské Norandě Marie Křížová, kterou především znají účastníci akademických týdnů z klasického období otce Metoděje Habáně v letech II. světové války a v prvních letech svobody před komunistickou diktaturou. Marie byla statečnou pomocnicí a organizátorkou akademických týdnů v době protektorátu a spoluredaktorkou ilegálního časopisu. Po válce se ještě s větší vervou podílela na přípravě zmíněných akademických týdnů na Grúni. Její otevřenost ji donutila, aby po únoru 1948 ve chvílích, kdy se otec Metoděj a jeho spolupracovníci ocitli v komunistických žalářích, zachránila svou svobodu útekem na západ. Po krátkém pobytu v klášteře sester dominikánek v Belgii zjistila, že Bůh ji vede jinou cestou,

a tak se vydala na cestu přes „louži“ do Kanady. Zde pracovala v sociální oblasti a v 60. letech dosáhla hodnosti provinční ministrině sociálních věcí. Rok 1968 jí umožnil navštívit vlast a setkat se svými přáteli. V těchto letech uvolnění i „chlumští“ dominikáni mohli poznat famózní terciárku Marii, kterou před tím znali jen z vyprávění svého magistra Metoděje Habáně. Nezapomenu na rozhovory při našich setkáních v Karlových Varech v Chlumu svaté Máří při jejích návštěvách v době dubčekovské éry, či na počátku normalizace. Po celou dobu podporovala otce Metoděje a naši dominikánskou činnost v podzemí. O to radostnější bylo naše setkání ve svobodě po listopadu 1989. Byla ženou spravedlivou a opravdovou sestrou svatého Dominika, milovala církev i Řád a vždy jí záleželo na návratu svobody do vlasti. „Stanula jsem po svém příjezdu u jejího úmrtního lože. Usnula tiše s růžencem v ruce a byla jsem ráda, že jsem ji mohla obejmout a provázet modlitbou s díky za její bohatý život a připravit ji pro poslední cestu.“, píše z Kanady naše sestra paní Květa Razíková, která se za Marii vydala na návštěvu. Prosim všechny účastníky akademických týdnů, přátele dominikánského řádu, aby na ni vzpomněli s vděčností a modlitbou. Marie Křížová patřila k těm, kteří se nikdy neshrbili před lží a nesvobodou. Dominikánské heslo *veritas* bylo jejím životem.

Vděčný Fra ✠ Dominik Duka OP

Josef Adámek OP, ohlédnutí za bratrem Jeronýmem

V sobotu 4. května 2002 ve 14 hodin se nejbližší příbuzní a přátelé rozloučili se zesnulým pane Josefem Adámkem, dominikánským terciářem, bratrem Jeronýmem v kostele sv. Augustina v Brně. Život pana Adámka byl jedno velké dobrodružství. Sirotek Josef se seznámil se sirotem otcem Silvestrem Braitem OP. Z tohoto setkání vyrostlo přátelství na celý život. Mladý tiskař Josef díky tomuto kontaktu získal nový náboženský a kulturní rozměr. Mnohý teolog, literát či umělec by mohl Josefovi Adámkovi závidět.

Otec velké Adámkovy rodiny mohl plně dát své síly do služeb církve především díky své manželce Marii. Pro generaci církevních osmašedesátníků je jeho jméno spojeno se založením tiskařského družstva Logos, které konalo

podobnou službu církvi jako Krystal OP před rokem 1948. Normalizace bratra Jeronýma nezastavila. Moravský samizdat měl dvě jména: Adámek a Vlček. Mušketýrským kouskem bylo vydání životopisu a sborníku k počtě Jana Pavla II. po jeho zvolení papežem v roce 1978. Bez nasazení pana Adámka nebyl by český breviář s překladem žalmů básníka Václava Renče. Ilegální samizdat se díky jemu prodával v oficiálních prodejnách Charity a celý dominikánský samizdat začínal a po celou dobu existoval díky obětavé spolupráci bratra Jeronýma. Tak jako každý ilegální redaktor končí i bratr Jeroným za mřížemi socialistického vězení. Zprávu o jeho zatčení jsem obdržel „kurýrním“ telefonátem: „Teta Jeronýmova měla autohavárii a hrozí jí trest několik let vězení.“ Dlouho mi trvalo, než jsem během osmihodinové pracovní směny identifikoval tetu Jeronýmovou s panem Adámkem alias bratrem Jeronýmem. Největší bolest stárnoucímu a nemocnému bratru Jeronýmovi působí nepřítomnost eucharistického Krista. Manželka, paní Marie se odváží neopakovatelného činu. Zasílá Eucharistii do vězení v Ostrově nad Ohří. Věřím, že mnozí církevní právníci budou číst tyto řádky se zděšením, avšak co nastalo: na otázku bachaře, co obsahuje tato krabička, popravdě vyznává bratr Josef „Pána Ježíše“. Velitel věznice rozhodl, že trezor v jeho kanceláři se stane svatostánkem. Každé ráno jej otevírá a pan Adámek otevírá dózu, pokleká a přijímá za úřední asistence službu konajícího bachaře každý den až do vyčerpání svaté zásoby. Ani písmenko zde není smyšleno. Skutečnost překonává veškeré zbožné fantazie. Boží cesty nejsou vždycky naše cesty. Po návratu z vězení jako správný socialistický recidivista pokračoval bratr Jeroným ve své činnosti. Autoritu otce Braitu mu po roce 1968 nahradil otec Josef Zvěřina. Nová svoboda po listopadu 1989 zastihla bratra Josefa Adámka již ve vysokém věku. Svůj bohatý život završil na lůžku utrpení. Zemřel tiše a v našem společenství zůstal prázdný prostor, který není možné zaplnit. Odešel bratr, jehož radostná statečnost a věrnost až bolestně chybí. Hovořím často o Eucharistii, ale vůči němu mi zůstává dluh vděčnosti.

Milý bratře Jeronýme, odpusť a přimlouvej se za nás, abychom byli více společenstvím než institucí, abychom měli jeden pro druhého čas.

Fra ✠ Dominik Duka OP

Terezie Brichtová, O.P. TAKÉ JEDNO JUBILEUM ...

Mnoho se už napsalo, namluvilo o době totality. Ale jedna zajímavost zůstává stále jaksi ve stínu. Že by už byla většina účastnic na věčnosti?

Mám na mysli INTERNACI PRO ŘEHOLNICE v Hejnicích u Frýdlantu. Potměšilou součástí plánu na zlikvidování řeholí, která však svým autorům nevyšla!

Začalo to jedné červnové soboty odpoledne v roce 1952 (tedy letos ZLATÉ JUBILEUM!) V broumovském klášteře, kde byly soustředěny mimo jiné (celkem asi 400 osob) sestry sv. Kříže a dominikánky, zazněl na naší chodbě povel: „Sestry X. a Y. do kanceláře!“

Co se děje? Nedávno se tyto dvě vrátily z továrny. Provedly tam něco? Přišlo se snad na to, že sestry pašovaly vězenkyním, které s nimi pracovaly ve stejné fabrice, eucharistického Krista?

V nedobré předtuše šla naše matka převorka s námi. Před kanceláří říká soudružce vedoucí: „Vy nám je někam odvezete?“ – „Ale sestřičko, kam bychom je vezli?“ – Lež má krátké nohy. Za hodinu už jsme seděly v autech.

V kanceláři nám dali soudruzi k podpisu papír s oznámením: „Ve vaší činnosti jako sester II. řádu sv. Dominika byly zjištěny závažné skutečnosti, které daly podnět k trestnímu vyšetřování. Proto jste povinny dostavit se do kláštera v Hejnicích, kde budete ubytovány po dobu jeho trvání.“ A dodali: „Aby to bylo bez komplikací, pojedete se hned.“ Bez komplikací to ovšem nebylo. Stejný zákrok postihl i generální vikářku sester dominikánek a provinční představenou sester křížových. Jakmile to jejich spolusestry zpozorovaly, přihrnuly se dolů, prolomily dřevěnou přepážku uzavírající schodiště a nastala vřava. Soudruzi prý pak dostali pořádnou důtku, že nedokázali provést akci nenápadně.

Ale stejně musela všechna čtyři auta (počítaje v to bezpečnostní doprovod) odstartovat. A tak jsme se ocitly volky nevolky na pouti u Matičky Hejnické ve františkánském klášteře, odkud před námi odvezli internované řeholníky.

Ještě toho odpoledne se nás tam sešlo přes sedmdesát. Některé sestry vzali přímo z továren od strojů, některou nemocnou vytáhli z postele v horečce ... Ze 17 řeholních rodin z celého Československa. Nejpočetnější skupinou jsme byly my dominikánky. 13 sester z české a slovenské kongregace, dvě mnišky. Celkem patnáct. Celý RŮŽENEC. Ze všech „zajatkyň“ bylo asi 40 představených, od nejvyšších k nejnižším, ostatní byly mladé, které se projevíly výbojně při nasazení v továrnách a v JZD. Soudruzi se domnívali, že matky, většinou starší, by

nevládl provoz domu – prádelnu, zahradu, hospodářství, kuchyň. Ale velmi se mylili. Právě „matinky“ osvědčily velkou horlivost při různých pracích. Zvláště rády vyvázely žumpu, přičemž mohly obhlédnout okolní terén a zjistit možnosti styku s vnějším světem. Také rády škrabaly brambory a zeleninu, neboť mohly mít přitom společné porady. Jinak jsme totiž byly přísně střeženy ve dne v noci příslušníky StB a dozorkyní, která všechny své kolegy přetrumfla. A ovšem, odposlouchávacím zařízením ...

Z nadpřirozeného pohledu byl celý ten podnik studnou milostí. Ano, právě za těžkých situací Bůh přímo hýří svými dary. To si říkaly pamětnice, kdykoli se po návratu setkaly. V té pestré směsici také padly dřívější bariéry a mezi sestrami různé řádové příslušnosti se navázala přátelství, která trvají dodnes a umožňují nynější spolupráci. To byl snad ten nejkrásnější zisk, soudruhy určitě neplánovaný: Také se tam vyučovalo osmi jazykům. (Byly tam přece učitelky, profesorky...). Překládaly se knížky a po nocích se tajně opisovaly (v celém domě byl jediný psací stroj hlídáný v kanceláři).

Po jednom roce nový rozkaz: polovina osazenstva je odvelena do jiného lágru, bez udání kam. Zase to šlo ráz naráz: Večer je naložili do autobusu. My ostatní jsme byly shromážděné u vchodu, a když se autobus rozjížděl, zanotovala jedna z „pozůstalých“: „Kristus vítězí, Kristus kraluje ...“ Všechny jsme se přidaly, a tento mohutný zpěv se nesl do temného kraje spolu s odjíždějícím vozem. Policisté stáli jako zkoprnělí. Na takový případ neměli žádný příkaz, tak se ani nehnuli.

Tato skupina přistála v cisterciáckém klášteře v Oseku u Duchcova. My zbývající jsme to dotáhly až do konce u nohou hejnické Matičky (přes dva roky), dokud velitelství neusoudilo, že tento špás – bez jakýchkoli očekávaných výsledků – přijde stát příliš draho. Mimořádně placené strážce, reflektory, které celé noci osvětlovaly dům ...atd. A snad hrál také roli „neblahý“ vliv, jakým zapůsobily řeholnice na prosté policajty, kteří se nakonec styděli, že mají se zbraněmi hlídat neškodné stařenky ...

Hlavně si musely příslušné autority uvědomit, že se přepočítaly. Myslelo se, když tělu utnou hlavu, že tělo zahyne. Jenže to neplatí o tělu církve, kterou vede Boží Duch. Ten není vázán na lidskou osobu. Těla řeholí nezahynula proto, že jim byly vzaty tehdejší představené, ale žila dál a žijí s pomocí Boží dosud.

A když je dnes v hejnickém klášteře mezinárodní duchovní středisko, málokdo ví, na jakém základě je postaveno, jak je to místo promodlené, protřpěné ... A tak se ten podnik přece jen vyplatil!

LIST JANA PAVLA II. POUTNÍKŮM DO JABLONNÉHO V PODJEŠTĚDÍ

Ctihodnému bratru Josefu Kouklovi, biskupu litoměřickému

V duchu putuji ke hrobu svaté Zdislavy v Jablonném v Podještědí, na území litoměřické diecéze, a připojuji se s největší radostí k zástupu věřících, kteří se tam shromáždí 25. května, aby důstojně oslavili 750. výročí jejího úmrtí.

Dosud mám v živé paměti den, kdy jsem přebýval v Olomouci, drahém mi městě, a kde jsem ji za jásotu množství věřících zapsal do seznamu svatých. Chválili jsme tehdy úctu sv. Zdislavy k Panně Marii, lásku k ubohým i oddanost k Církvi. Ta, která už za života vynikala zázraky, pomáhá ještě více nyní, kdy odešla do nebe, svou mocnou přímluvou všem, kdo jsou svírání nejrůznějšími těžkostmi. To je důvod, proč k jejímu hrobu mnozí putovali a putují dodnes.

Poněvadž se nyní dovídám, že k uctění této vznešené a moudré matky přichází nejen lid z uvedené diecéze, ale i pastýři a veliký zástup věřících z celých Čech a Moravy, Slovenska, Polska, Rakouska i Německa, velmi se z toho raduji a všechny tímto svým listem s láskou pozdravuji. Při této příležitosti vyzývám lid třetího tisíciletí, aby napodoboval svatou Zdislavu, která zajisté podává výtečný příklad křesťanské ženy a manželky, sloup zbožnosti a účinné lásky.

A konečně, zatímco všechny vroucně svěřuji přímluvám této nebeské ochránčyně, všem přítomným i těm, kteří jsou v duchu spojeni, s velkou radostí uděluji apoštolské požehnání jako projev své lásky a záruku Boží milosti.

Dáno ve Vatikánu dne 6. května roku 2002,
v dvacátém čtvrtém roce mého pontifikátu.

Jan Pavel II.

Christoph Schönborn OP Kázání k 750. výročí smrti sv. Zdislavy v Jablonném v Podještědí 25. 5. 2002

Eminence, excelence,
milí spolubratři a milé spolusestry z dominikánského řádu,
milí bratři a milé sestry!

S velikou radostí jsem přijel sem do Jablonného.

S vděčností vzpomínám na svou první návštěvu v roce 1987, kdy biskup Otčenášek, tehdy farář v Ústí nad Labem, bez povolení k výkonu biskupského úřadu vedl pout' dominikánské rodiny s otcem Dominikem Dukou, tajným provinciálem, a s otcem Jindřichem, pilným restaurátorem kostela a kláštera. Dnes smíme ve svobodě slavit 750. výročí úmrtí svaté Zdislavy, což je dostatečný důvod k tomu, abychom z celého srdce děkovali Bohu...

S velkou vděčností v této chvíli vzpomínám bývalého provinciála České dominikánské provincie otce Ambrože Svatoše, mezi námi přítomného, který má nesmírné zásluhy na kanonizaci sv. Zdislavy. Bez jeho dlouholetého, trpělivého a odvážného nasazení by kanonizace v roce 1995 nebyla možná.

V tuto hodinu bych měl jmenovitě poděkovat i mnoha dalším. Alespoň jednoho chci připomenout: hraběte Bertholda Waldstein – Wartenberga, historika doby sv. Zdislavy, který zemřel před deseti lety.

S vděčností jsme se shromáždili u hrobu sv. Zdislavy – členové dominikánské rodiny, členové středoevropské rodiny národů. Shromáždila nás žena, matka, dominikánská terciářka. Už celá staletí se prokazuje jako matka: matka dominikánů v Čechách, matka lidí v tomto pohraničním území. Vždy dělala to, co matky dělávají: chránila své děti v dobách nebezpečí, v dobách, které tu byly častější než doby pokojné. Vždycky spojovala lidi v době, ve které je jiné síly rozdělovaly: síly nacionalismu, náboženských konfliktů a rozkolů.

Žila jen 32 let, ale ani po své smrti nepřestala být matkou, chránit a spojovat. Podobně jako sv. Alžběta Duryňská zanechala v paměti lidí zářivý obraz. Ba více, stejně jako sv. Alžběta až dodnes projevuje svou mateřskou blízkost, a my jsme sem přišli proto, abychom pro dnešní dobu tuto mateřskou pomoc vyprošovali.

V evangeliu nám Pán poukazuje na tajemství tohoto mateřství: „Kdo je moje matka?“ a sám odpovídá: „Kdo koná vůli mého Otce, ten je má matka...“ V lidském mateřství, jemuž všichni bez výjimky vděčíme za svůj život, je obsaženo podivuhodné tajemství. Láska matky je něčím nádherným a většina z nás vděčí této lásce za nesmírně mnoho. Ale tato láska může být také egoistická, může utlačovat a dusit, a pokud neponechává svobodu, může být panovačná a svazující. Musíme se osvobodit od této příliš lidské mateřské lásky, samy matky se od ní často musí bolestně osvobodit, když přichází pokušení chtít mít své děti jen pro sebe.

Znala Maria, Matka Pána, toto pokušení? Ta, která byla počata bez hříchu, měla snad tento hříšný sklon střežit si své dítě jako osobní vlastnictví a realizovat se v něm? Možná, že tomuto pokušení byla vystavena, vždyť i sám její božský Syn byl podroben pokušení. Když nechala Ježíše vyvolat ze zástupu lidí, který se na něj tlačil, mohlo to být snad ono pokušení: já jsem přece jeho matka! Na mě musí mít čas! Muselo jí působit utrpení, když Ježíš řekl: „Kdo je má matka?“ Jeho odpověď jí ale neřekla nic nového nebo dokonce cizího: matkou je pro mne ten, kdo koná Boží vůli! To přece dělala stále. Stala se matkou Ježíšovou právě proto, že k Boží vůli řekla své bezvýhradné ano. A protože k Boží vůli určující život jejího dítěte, jejího Syna, říkala bezvýhradně své ano, dokonce i pod křížem, stala se také matkou všech bratří a sester Ježíšových.

Žádná matka nám nedává tolik ochrany jako Maria, žádná matka nespojuje tolik lidí jako Maria, nikoho nevyklučuje ze své mateřské lásky, každému chce darovat život, život svého Syna. Proto je po celé zemi milována nesčetnými lidmi, je vzývána její pomoc, je žádána o mateřskou útěchu. Ve své mateřské lásce překonává všechny bariéry, hranice jazyků, kultur, hroby zanechané nepřátelstvím, protože všichni jsou jejími dětmi, i když je politika, války, stranicství a bezpráví zneprátelily.

Zdislava se stala matkou pro tolik lidí, protože žila Boží vůlí. Není v tom nic neobvyklého: nakolik dávají lidé ve svém životě prostor Boží vůli, natolik dává jejich život prostor pro život druhých lidí. V životě sv. Zdislavy měli zvláštní místo nuzní a potřební. Její mateřské srdce se díky spojení s Bohem rozšířilo podle míry srdce Božího. Měli v něm místo mnozí, především ti, kteří v Božím srdci mají čestné místo: chudí a malí, utlačovaní a nemocní.

Sešli jsme se z pěti zemí, abychom společně uctili sv. Zdislavu. Naše země byly ve 20. století dějištěm bolestných válek, nelidských ideologií, usmrcení nesmírného množství nevinných lidí v koncentračních táborech, násilností všeho druhu. Zranění jsou částečně stále přítomná a vždy hrozí nebezpečí, že staré rány budou znovu rozjitřeny; jednak proto, že nejsou ještě zcela zhojeny, ale také z důvodu politických vášní nebo chladné stranické kalkulace.

My však víme, že musíme jít jinou cestou: cestou odpuštění a smíření, cestou sblížení na základě spravedlnosti a vzájemného zájmu o dobro druhého. Biskupové z našich pěti zemí prokázali tuto vůli, jejímž jedinečným svědkem je náš svatý Otec, s nímž jsme dnes duchovně spojeni během jeho návštěvy Bulharska.

Dovolte mi, abych nakonec uvedl příklad mateřské lásky sv. Zdislavy ze současnosti.

Sv. Otec v roce 1994 žádal nás, rakouské biskupy, abychom založili institut pro manželství a rodinu, který by věrohodně zprostředkoval církevní učení.

S Boží pomocí se podařilo založit tento institut v bývalém kartuziánském klášteře v Gaming v Dolních Rakousích. Dnes tam asi 70 studentů prakticky ze všech zemí střední a východní Evropy a ze Spojených států dostává dobrou a radostnou katolickou formaci. Panuje tam pozitivní rodinná atmosféra, z níž vyrůstá nemálo duchovních povolání. Papežský „Mezinárodní teologický institut pro manželství a rodinu“ je zasvěcen sv. Terezii z Lisieux – a sv. Zdislavě! Pod její mateřskou ochranou tu vyrůstají mladí lidé, kteří budou ve svém životě vyzářovat to, co nás přitahuje na sv. Zdislavě. Dovolují si vás požádat, abyste ve své modlitbě vedle mnoha záležitostí, které dnes svěřujete sv. Zdislavě, vzpomněli také na toto její mladé dítě, náš Institut pro rodinu.

Chvála Kristu!

P. Gregory Anderson OP

PILÍŘE DOMINIKÁNSKÉHO ŽIVOTA

Dominikánská spiritualita pro laiky

XI. VĚRNOST CÍRKVI

Traduje se, že papež Inocenc III. viděl ve snu bortící se lateránskou baziliku sv. Jana, podpíranou dvěma muži. Abychom pochopili význam tohoto snu, musíme si uvědomit, že nikoli sv. Petr, ale Laterán je katedrálou Říma a světa. Jako takový symbolizuje univerzální Církev, takže to, co papež ve svém snu viděl, byla bortící se katolická Církev. Krátce poté se Inocenc III. poprvé setkal se svatým Františkem a svatým Dominikem. Poznal v nich ony dva muže, které viděl ve snu podpírat Církev.

Věrnost Církvi a magisteriu vždy byla typickým znakem dominikánského řádu již od jeho počátků. Jak víte ze života sv. Dominika, první, co vykonal hned po zpracování plánů na založení řádu, byla návštěva papeže s žádostí o jeho schválení. Po smrti papeže Inocence šel k jeho nástupci Honoriovi III. pro konečné potvrzení, které dostal postupně formou čtyř bul.

Jeho synové měli pokračovat ve stejném duchu podřízenosti autoritě Církve. Sv. Tomáš Akvinský pokorně podřídil svá díla úsudku Svatého Stolce. Jeden z nejkrásnějších příběhů na toto téma je případ Otce M. J. Lagrange. Byl to největší ze všech moderních biblických badatelů a zakladatel prestižní École Biblique v Jeruzalémě. Žil od r. 1855 do r. 1938. Když začal poprvé publikovat své komentáře a články o Písmu, byl považován za nebezpečného radikála. Jeden čas papež sv. Pius X. povolal magistra řádu a řekl mu, aby uložil otcí Lagrangeovi formální příkaz již více nepublikovat. Tento formální příkaz je rozkazem představeného – převora nebo vyššího představeného – který zavazuje pod smrtelným hříchem. Je to velmi vážné a zřídka používané opatření. Magistr řádu odpověděl: „Nemusím mu dávat formální příkaz, stačí ho jenom požádat“. Udělal to a otec Lagrange poslušně zanechal publikování, ale naštěstí ne psaní. V našem čase byli dva velcí francouzští teologové otcové Congar a Chenu umlčeni Svatým Stolicem, což přijali pokorně. Ale vynořili se zpoza mraků, aby se stali hvězdami II. vatikánského koncilu.

Během celé naší dlouhé historie jsme vždy byli mimořádně věrní Svatému Stolicí a podřizovali jsme se jeho učitelskému úřadu. Jenom nepatrný počet bratří se vymyká tomuto obecnému pravidlu. Vždyť oficiální papežův teolog, magistr

posvátného paláce, je vždy dominikán již od času svatého Dominika, který tento úřad obdržel jako první.

Stejná věrnost platí pro dominikánské laiky. Kde byste mohli nalézt věrnější, oddanější a horlivější zastánkyni a obhájkyňi Svatého Stolce než sv. Kateřinu Sienskou? Každý dominikán je hrdý na slova papeže Jana XXII. V roce 1316 nařikal, že terciáři a bekyně ve velkém počtu upadají do hereze. Ale hned pokračoval: „Tím nemyslím dominikánské terciáře, jejichž víra a oddanost církvi jsou nepochybné“. Z naší strany je to prostě zdravý rozum. Koneckonců máme jasná slova našeho Pána: „Říkám ti, ty jsi Petr a na této skále postavím svou církev a mocnosti pekelné ji nepřemohou. Dám ti klíče od nebeského království. Cokoliv svážeš na zemi, bude svázáno na nebi. A cokoliv rozvážeš na zemi, bude rozvázáno v nebi.“ (Mt 16, 18-19) Takto máme jeho záruku, že mocnosti pekelné nás nepřemohou. To znamená, že nepravost nikdy nepronikne zdi Církve. Satan, otec lži, je zdroj vši nepravosti a rád ji zasévá mezi nás nebohé smrtelníky. Máme ujištění našeho Pána, že je jedno místo, kde nemůže být zaseta a to je Římskokatolická církev. Víme, že v ní vždycky nalezneme pravdu.

Je tedy logické, že řád oddaný pravdě jako ten náš, bude zcela věrný Církvi, protože ona je jediným zdrojem Božské pravdy v tomto světě. Kam jinam se můžeme obrátit? Když přijímáme její učení, nemáme přehlížet nebo zapírat hříchy jejích členů, promíjet selhání jejích kněží, přijímat jako evangelium názory teologů nebo dokonce nejvyšších autorit včetně papeže. Uvedu malý příklad. Koncem 6. století byly podmínky v Evropě tak chaotické, že papež sv. Řehoř Veliký předpověděl v kázání, že se blíží konec světa. Nebyl to výrok *ex cathedra*, tj. takový, kterému musíme věřit, ale názor, který se projevil jako chybný.

Slovo magisterium se dnes běžně používá. V některých kruzích to však, zdá se, znamená cokoliv, co řekne prefekt posvátné kongregace pro obranu víry. Ale dokonce ani prefekt by nesouhlasil s tímto hodnocením. Lepší pochopení nalezneme v takzvaných *Loci Theologici* (theologická místa) vytvořených v 16. století Melchiorem Cano, velkým španělským dominikánským teologem. Po Písmu samozřejmě jsou na nejvyšším místě apoštolská tradice, definovaná dogmata Církve, a to buď ekumenickými koncily v souladu s papežem nebo papežem samotným, když hovoří *ex cathedra*, což bývá zřídka. Vybavují se mi jenom dvě: Neposkvrněné početí a Nanebevzetí Panny Marie. Potom následují učení, tedy nikoliv dogmata, ekumenických koncilů, jako například II. Vatikán, který nedefinoval žádná nová dogmata. Další v pořadí jsou výroky papežů v bulách, apoštolských konstitucích apod. Potom přichází učení církevních otců a společné názory teologů, které nemusí být jednohlasné nýbrž zastoupené

výraznou většinou. Konečně je zde společná víra věřících, kterou nazýváme *sensus fidelium*. Toto vše dohromady tvoří učení Církve. A toto také máme na mysli nebo bychom měli mít na mysli, když užíváme termín magisterium.

Tento celek učení musíme přijmout k věření, pokud máme dobrý rozum. Ale kde ho nalezneme? Naštěstí nedávno vyšel nový katechizmus v angličtině (k dispozici je i v češtině, pozn. red.), to znamená shrnutí autentického katolického učení, potvrzeného papežem. Doufejme, že to povede alespoň k zmenšení počtu těch, kterým říkáme „bufetkatolíci“. Používáme slovo bufet, protože tito katolíci připomínají strážníky v bufetu, kteří si vyberou, co chtějí k jídlu a co se jim nelíbí, nechají bez povšimnutí. Velmi podobně tento druh katolíků vybírá z pravd hláсанých církví ty, které se mu líbí, a popírá či ignoruje zbytek.

Tento přístup je nejen arogantní, ale také nelogický, protože přinejmenším skrytě popírá neomylnost papeže a neoprávněně přisuzuje neomylnost tomu, kdo si vybírá, co je pravda a co ne. Jak kdosi jednou řekl, na světě je tolik papežů, kolik je „bufetkatolíků“. Tito lidé jsou nejen nelogičtí, ale často si i protiřečí. Uvedu příklad: Existují lidé, kteří popírají existenci pekla. Ale pokud není peklo, proč bychom potřebovali mít vykupitele? Jedním pohybem tito lidé smetou potřebu Krista, jeho vtělení, utrpení, smrti a vzkříšení. Pokud tito lidé mají pravdu, pak nezbyvá, než se divit, proč by Bůh podstupoval všechno to trápení a bolest, kterou prošel.

A takto byste mohli pokračovat a nacházet jednu nelogičnost, jednu chybu za druhou. U mnoha z těchto lidí je to způsobeno absolutní neznalostí jejich náboženství. Je to velmi rozšířené a naneštěstí zde není žádný zájem nebo touha více se dozvědět. Zdálo by se logické, kdyby si řekli: „Dobře, když církev toto učí, musí zde být důvod“. Potom by se poctivě snažili ho nalézt. Zdá se mi, že toto je důvod, proč by všichni dominikáni měli prahnout po tom, aby znali svoji víru, a to důkladně. Toto je jistě jeden z pádných důvodů, proč je studium jedním z pilířů dominikánského života. Pro ostatní je to otázka důslednosti: když si koupím koláč, tak ho také sním. Chtějí být katolíky, ale nechtějí přijmout všechno, co církev věří a učí. Ale takto to nefunguje. Buď berete všechno, anebo vám nezůstane nic. Když to vezmete, máte zajištěnou Božskou pravdu, tedy nikoliv pouze založenou na lidském názoru, nebo zalíbení, ale na slově Kristově. To ukazuje, zdá se mi, jaký krásný a vzácný dar máme v Církvi a jak bychom ho měli opatrovat. Proto je věrnost Církvi jedním z pilířů dominikánského života.

převzato z www.stdominics.org/torch; přeložila Radka Štěpánka Macháčková

PROVINCIAL DOMINIKÁNŮ

P. Alvarez Kodeda OP, Husova 8
110 00 Praha 1; tel/fax/zázn. 02/242 196 85
provincialop@volny.cz

MNIŠKY KAZATELSKÉHO ŘÁDU

S. M. Michaela Smrčková OP
Dolní Česká 1, 669 00 Znojmo
tel. 0624/221 161

S. M. Pavla Dabalová OP
Lysolajské údolí 106/2, 165 00 Praha 6
tel. 02/20 92 31 59
e-mail: monialesop@volny.cz

ŘEHOLNÍ INSTITUT ROZJ. SESTER

S. M. Terezie Eisnerová OP
Nám. bří Jandusů 21
104 00 Praha 10 - Uhřetěves
tel. 02/677 126 11, 677 126 14
e-mail: sestryop@volny.cz

**ČESKÁ KONGREGACE SESTER
DOMINIKÁNEK**

S. M. Slavomíra Měřičková OP
Veveří 27, 602 00 Brno, tel. 05/412 148 46
e-mail: dominikanky.brno@worldonline.cz

Konvent sester dominikánek
Katolický domov studujících
Černá 14, 110 00 Praha 1
vrátnice KDS: 02/24 93 44 96
ředitelna + fax: 02/24 93 68 56
konvent sester: 02/24 93 46 55
e-mail: cernaop@op.cz; kds@op.cz

DÍLO BLAŽENÉ ZDISLAVY

MUDr. Jitka Krausová
Dominikánské nám. 1/92
412 01 Litoměřice, tel. 0416/4553

**SDRUŽENÍ KNĚŽÍ A JÁHNŮ SV.
DOMINIKA**

P. Antonín Damián Nohejl
Řím.-katol. farnost, 267 54 Praskolesy 33
tel. 0602/327 842; e-mail: adnohejl@volny.cz

MODERÁTOR LAICKÝCH SDRUŽENÍ

Dagmar Ester Kopecká
Na Zlíchově 221/8, 152 00 Praha 5
tel./fax: 02/515 546 69;
e-mail: ester@op.cz

KAZATELSKÉ STŘEDISKO

P. Pavel Mayer OP
Jiráskovo nám. 30, 326 00 Plzeň 26
tel. 019/724 16 60, e-mail: plzen@op.cz

DOMINIKÁNSKÁ KNIHOVNA

Fr. Efrém Jindráček OP, Husova 8, Praha 1
výpůjčky jen do studovny: po a út 10 - 14 h.
e-mail: oplibp@volny.cz

**NAKLADATELSTVÍ KRYSTAL OP
MĚSÍČNÍK AMEN**

Husova 8, 110 00 Praha 1, tel. 02/242 377 50
http://krystal.op.cz
e-mail: krystalop@volny.cz

RADIO VERITAS

P. Jan Rajlich OP
Husova 8, 110 00 Praha 1, tel. 02/242 18 439

SALVE. Revue pro teologii a duchovní život
Velké nám. 35, 500 01 Hradec Králové
049/5513329, e-mail: dominika@diecezechk.cz

ROSA MYSTICA

Časopis pro duchovní život
vydává: První sdružení přátel bl. Hyacinta M.
Cormiera OP v Brně

HNUTÍ PRO ŽIVOT ČR

Radim a Kateřina Ucháčovi
Hlubočepská 85/64, 152 00 Praha 5
uchac@prolife.cz; http://www.prolife.cz

HNUTÍ SVĚTLO - ŽIVOT (OÁZY)

P. Jan Rajlich OP
http://oaza.op.cz; http://ain-karim.op.cz

Mons. DOMINIK DUKA OP

biskupství královéhradecké
Velké nám. 35, 500 01 Hradec Králové
tel. (sekretář) 049/551 33 29, fax 551 28 50
e-mail: duka@diecezechk.cz

DOMINIKÁNI NA INTERNETU

www.op.cz; op@op.cz
informace: Martin M. Rosenbaum
tel. 02/683 65 32; e-mail: me2d@star.cz

PŘÍSPĚVKY NA VYDÁVÁNÍ OPuscula

122918389/0800 (ČS) var. symbol 332